

Johana Vraštilová

Domácí násilí v církvi. Partnerské násilí v pastoračním kontextu se zaměřením na české evangelikální prostředí

diplomová práce, Praha 2024, 115 s.

posudek oponenta

Diplomantka byla při výběru tématu vedena osobní motivací. – Sama z evangelikálního prostředí pochází a s problematikou se v něm setkala. (s. 11)

Je třeba ocenit, že se tak vydala do „oblastí“, která sice v církvích postupně nabývá na rezonanci, ale stále jí minimálně v českém prostředí není věnována dostatečná pozornost. A navíc zde citelně scházejí data, o která by se i duchovní péče mohla opřít.

Několik poznámek:

Nejsou číslovány kapitoly, což zhoršuje orientaci v práci. K dalším grafickým nešvarům patří např. užívání nečeských uvozovek.

Za největší problém považuji, že autorka užívá velmi dominantně jediný zdroj *Domácí násilí – jeho prevence a řešení v církvi. Příručka pro sbory* (Česká evangelikální aliance, 2023), kterou navíc cituje nesprávně. Leckteré vyslovené teze (např. „Obecně se udává, že každá třetí až čtvrtá žena ve svém životě zažila domácí násilí. Tento jev se vyskytuje napříč celou společností a ze zahraničních výzkumů vyplývá, že církevní prostředí není výjimkou...“ s. 9) demonstruje pak pouze odkazem na něj.

Z textu práce občas není jasné, kde končí citace a co je parafráze.

Ke zdrojům pak většinou přistupuje bez kritiky.

První polovinu práce tvoří vlastně dlouhá rešerše k tématu. Kladu si otázku, zda v diplomové práci je nutné takto rozsáhle uvádět do problematiky. Neměla si ji autorka nastudovat pouze pro sebe a v samotném psaní už vycházet z této znalosti.

Do očí bijící je pak to, že např. k tématu evangelikálního křesťanství využije práci jediného autora. (Citát na s. 22-23 je bez zdroje.) Zde by bylo možná podstatné uvést čtenáře do specifik duchovní péče v evangelikálním prostředí, na které pak sama v dalším textu naráží (byť později několik přístupů naznačí).

Oceňuji práci s anglickými materiály k tématu, ale jejich výběr se mi zdá trochu nahodilý, resp. jsem nenašel vysvětlení, podle jakých kritérií si je autorka vybírala.

K tématu doporučuji z evangelikálního prostředí např.

https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/statistics/crime/UN_BriefFem_251121.pdf

<https://women.worldea.org/action-day-2022/>

<https://standagainstdv.net>

<https://women.worldea.org/cneda/>

Za zbytečný považuji výklad o výzkumu. Postačil by stručný popis zvolené metody.

Přijde mi škoda, že se diplomantka více nepokusila o získání vzorku, který si původně určila.

Má sama vysvětlení pro to, proč bylo obtížné získat respondenty?

Co naopak hodnotím kladně je to, že na výzkum nerezignovala a shromáždila skutečně data, nad kterými lze o problematice uvažovat. Byť je jistě bude třeba dalším zkoumáním ověřit a prohloubit.

V této části je práce skutečně velmi přínosná a objevná!

Navrhuji hodnocení C.

V závěru diplomantka píše: „Práci považuji za svůj příspěvek k diskusi o tomto tématu a podnět k tomu, aby se o partnerském násilí v církvi více mluvilo, a aby se dostalo pomoci každému, kdo ji potřebuje.“ (s. 93) Při obhajobě by mohla tedy naznačit, jak by toto mluvení mělo vypadat; kde by mělo nalézt místo ve sborovém životě; jaké vidí možnosti prevence; co vlastně chce přesně podnítit?

V čem tkví církevní „velký potenciál k poskytnutí pomoci“ (s. 93), o kterém rovněž mluví? Považuje evangelikální prostředí pro vznik domácího násilí za rizikovější? Souhlasila by s tezí některých svých respondentů, že život v církvi chrání před domácím násilím (s. 81-82)? Kde je místo odpuštění v duchovní péči o oběti?

V Brně 24. srpna 2024

Ondřej Macek